

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 547

11) Til *energiministeren* af:

Thorndahl (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at han til Ritzaus Bureau vedrørende energiforsyningen har udtalt, at der ikke eksisterer en forsyningsmæssig krise, og at der derfor ikke er noget lovmæssigt grundlag for at indføre en olie- og benzinrationering?«

Skriftlig begrundelse

Ritzaus Bureau har bekræftet, at energiministeren på spørgsmålet, om man ville gennemføre en olie- og benzinrationering, bl. a. har udtalt:

»Men i øvrigt har vi ikke lovmæssig mulighed for at gennemføre en sådan rationering nu ... Sagen er, at vi i en forsyningsmæssig krisesituation er parat til at slå til med det samme. Men en sådan eksisterer ikke, og derfor har vi ikke lovmæssigt grundlag for at gennemføre indgrebet.«

De den 9. marts 1979 ved regeringsbeslutning gennemførte hastighedsbegrænsninger på motor- og landeveje er gennemført på grundlag af loven om forsyningsmæssige foranstaltninger af 6. juni 1968, som er den lov, ministeren sigter til, hvor det i § 1 er fastsat:

»Er der på grund af internationale forhold opstået – eller udsigt til, at der vil opstå – mangel på nødvendige varer, kan handelsministeren, for energiforsyningens vedkommende med tilslutning af folketingets energipolitiske udvalg og for andre varers vedkommende med tilslutning af et af folketinget nedsat udvalg, fastsætte bestemmelser om anvendelse, fordeling, prisudligning og placering af landets varebeholdninger i det omfang, dette skønnes påkrævet.«

Daværende handelsminister Knud Thomsen udtalte den 29. marts 1968 under folketingets forhandlinger bl. a.:

»Den tager naturligvis hovedsagelig sigte på olieprodukter, idet dog også andre varer kan komme ind under lovens område, men hvad angår olieprodukterne, er det klart og tydeligt, at man tilsigter at gennemføre den hurtigst mulige rationering for at undgå den hamstring, der ellers opstår, og som også opstod i fjor.« Nu siger regeringen, ifølge Rit-

zau, at der ikke efter loven er grundlag for at gennemføre en rationering, som jo under hele folketingets forhandlinger om denne lov var det eneste konkrete eksempel på lovens anvendelse. Heraf må logisk følge, at når en rationeringsordning ikke kan gennemføres, fordi der ikke eksisterer en forsyningsmæssig krise, så er det retlige grundlag for hastighedsbegrænsningerne også bortfaldet alene af denne grund.

Thorndahl (FP):

Jeg har med endog meget stor interesse bemærket, at energiministeren til dagspressen skulle have udtalt, at regeringen ikke har lovmæssig mulighed for at gennemføre en rationering af olie- og benzinforbruget. Ministeren skulle endvidere uddybende have begrundet denne holdning med, at Danmark i en forsyningsmæssig krisesituation er parat til at slå til med det samme, men at der for tiden ikke eksisterer nogen forsyningsmæssig krise, og at der derfor heller ikke er noget lovmæssigt grundlag for at gennemføre en olie- og benzinrationering som foreslået af en række personer.

Ministeren må med disse bemærkninger have sigtet til loven om forsyningsmæssige foranstaltninger, der i § 1 siger:

»Er der på grund af internationale forhold opstået – eller udsigt til, at der vil opstå – mangel på nødvendige varer, kan handelsministeren, for energiforsyningens vedkommende med tilslutning af folketingets energipolitiske udvalg og for andre varers vedkommende med tilslutning af et af folketinget nedsat udvalg, fastsætte bestemmelser om anvendelse, fordeling, prisudligning og placering af landets varebeholdninger i det omfang, dette skønnes påkrævet.«

Forudsætningen for at kunne anvende loven er således, at der uafviseligt er en international forsyningskrise eller udsigt til en sådan krise. Det mener energiministeren ifølge dagspressen altså ikke at der er for olie- og benzinforsyningens vedkommende, og det vil jeg gerne have ministeren til at bekræfte her i salen.

Energiministeren (Poul Nielson):

Vi bevæger os her inden for nuancerne, tror jeg. Hr. Thorndahl citerede mig for, at jeg til pressen skulle have sagt, at vi ikke har